

*Carta d'una
bruixa indignada*

Carolina Cano-Caballero Romero

Carta d'una bruixa indignada, Carolina Cano-Caballero Romero

Primera edició: Novembre, 2020.

© Carolina Cano-Caballero Romero

Il·lustracions: Àngel Comas

Disseny i maquetació: Gemma Latorre

Revisió del text en català: Montse Solé

A tots els infants que alguna nit han somiat amb bruixes i, en especial, al meu fill, Marc, que el va inspirar...

Carta d'una bruixa indignada

Hola!

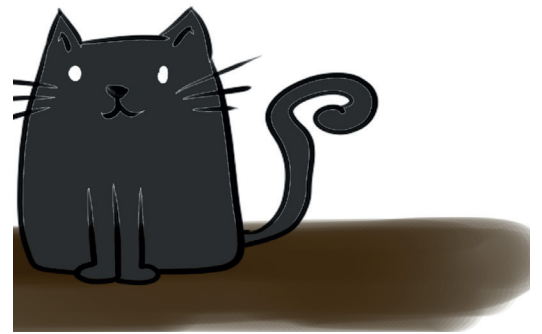
Em dic Junhilda i
com podeu veure sóc una
bruixa.

ell

Us escric aquesta carta perquè em posa molt trista que cregueu que sóc la dolenta dels vostres malsons...

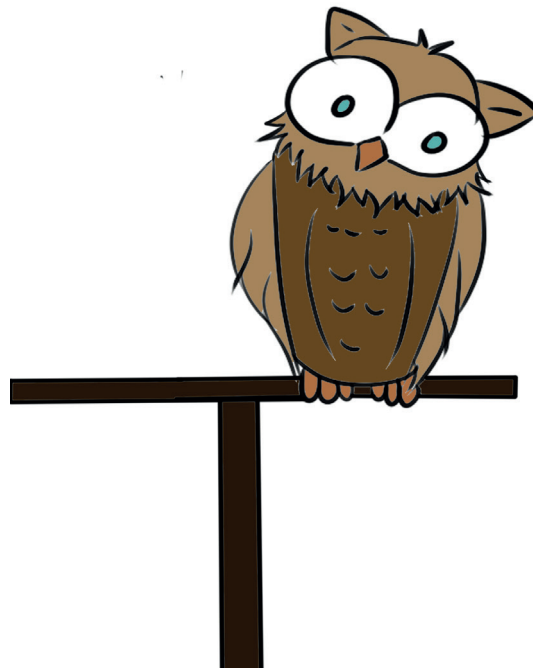
Ara us explicaré la veritat sobre les bruixes...

Carta d'una bruixa indignada

Hi ha alguns contes pels infants que fan por i això em sembla molt lleig. Jo crec que els contes haurien d'explicar històries divertides que us facin sentir molt bé i que us convidin a gaudir de la lectura. A vegades, en aquests contes que fan por, les protagonistes som les bruixes. Ens pinten horribles i acompanyades de gats negres i mus-sols.

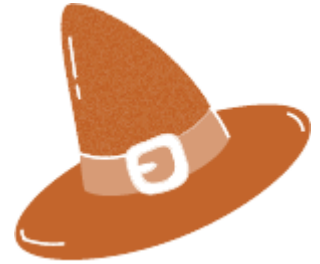
Vosaltres creieu que jo sóc lletja? Bé, poder no sóc molt guapa, però el que és més important és que no sóc dolenta. I sí, tinc un gat negre. Es diu Tito i li encanten les olives. La meva amiga Georgina té un mus-sol femella molt simpàtic i dormilega que es diu Lola.

Carta d'una bruixa indignada

En realitat, no ens agrada anar sempre de negre tot i que trobo que és un color molt elegant.

Al meu armari guardo vestits de colors molt vius. Si gireu la següent pàgina, podreu veure un dibuix en el que us sorprendrà el meu vestit.

Espero que us agradi!!!

Carta d'una bruixa indignada

Què us sembla el meu vestit?

El va cosir un amic meu, en Jaume, que es dedica a la moda bruixi.

No trobeu que em queda genial?
Moltes gràcies.

Aquí també podeu veure el meu armari ple de roba ben acolorida i alegre!

Carta d'una bruixa indignada

Un altra cosa que us vull explicar és que les bruixes sempre apareixem en els contes davant d'un calder molt gran i negre.

Es suposa que preparem encanteris terrorífics amb tot d'ingredients fastigosos.

A les bruixes no ens agrada convertir la gent en coses horripilants...

Doncs ja és hora que coneixeu què és el que preparem en grans quantitats perquè ens agrada molt.

Encara no ho heu endevinat?

Lavors cal que avanceu en aquesta carta i mireu el proper dibuix.

Carta d'una bruixa indignada

Carta d'una bruixa indignada

És clar que sí!

Sopa de fideus de cabell d'àngel que, com ja sabeu, són els més primets i estan boníssims.

Ens agraden tant que en cuinem a totes les estacions tot i que a l'hivern és quan més ve de gust una sopeta ben calentona, oi?

Carta d'una bruixa indignada

Bé, encara us he de revelar més secrets sobre les bruixes:

Fa molts, molts anys hi vivíem unes dones que érem molt sàvies i ens dedicàvem a guarir a la gent. Curàvem malalties amb diversos remeis que preparàvem amb les herbes que colliem al camp.

Algunes persones, molt ignorants, van començar a malparlar de nosaltres. Creien que fèiem servir tota mena de màgies diabòliques. Llavors, vàrem començar a ser perseguides.

Així doncs, algunes van ser tractades injustament i d'altres vam haver de dedicar-nos en secret a ajudar la gent amb les nostres medicines naturals.

El més curiós és que, avui en dia, molts medicaments porten aquestes herbes que nosaltres fèiem servir.

Carta d'una bruixa indignada

Carta d'una bruixa indignada

Un altre fet que s'explica de nosaltres és que sortim a les nits, de lluna plena, volant a sobre de la nostra escombra amb la intenció d'espantar la canalla que dorm plàcidament al seu llit. Això no és cert, us ho puc assegurar i us dono la meva paraula de bruixa.

És veritat que ens agrada molt sortir volant a la nit tot contemplant la meravellosa lluna plena.

De ben segur que a vosaltres també us encanta mirar-la.

De vegades es veu especialment gran i lluminosa, oi?

Carta d'una bruixa indignada

Carta d'una bruixa indignada

Em fa peneta pensar que alguns nens i algunes nenes s'estiguin al seu llit pensant en nosaltres com uns personatges dolents com també diuen dels pobres llops.

A nosaltres no ens agrada pas espantar la gent...

A mi m'agradaria portar la canalla a la meua escombra a fer un passeig vora dels estels i la lluna. No creieu que seria tota una aventura? Així m'ajudariu a escampar la pols de la dolça son.

Tanmateix, em faria molta il·lusió que em dibuixéssiu amb molts colors perquè ...

us estimo moltíssim!

Que tingueu molt bona nit ara que ja coneixeu la veritat sobre les bruixes.

